

дебела и има рѣдка козина, а опашката му прилича на свинската. Слонъ тѣ грухти като свине. Нѣ споредъ направа та на зѣбити му види се, че слонъ тѣ е *трѣвопасно* животно, а не *всѣядно*, като свине то: той нѣма кучешки зѣби, а голѣмити му два зѣба много му помагатъ да си пробива пѣтъ въ гора та или да се брани, нѣ никакъ не може съ тѣхъ да раскъсова месо и друга такъва храна. Слонъ тѣ има на ноги ти си по петъ копита, а не като свине то по четире, и копита та му са покрити съ дебела кожа.

Най-чудна часть отъ слоново то тѣло е *хоботъ тѣ*. Той е проточень отъ носъ тѣ, и бива дългъ до три лакта. На край тѣ на хоботъ тѣ има брадавица, прилична на прѣстъ, и двѣ ноздри. Хоботъ тѣ състои отъ кожа, нерви и мишци и затова по чувствителность та, е съвършено оръдие за осезание. Слонъ тѣ прави съ хоботъ тѣ си всичко, штото правимъ ми съ рѣцѣ тѣ: той може да го сбира, да го распушта и да го върти всекакъ; а съ край тѣ на хоботъ тѣ си зима отъ земя та дору и пара, отключова заключени врата, отпушова шишета, бере цвѣтје, смуче вода съ него и за прѣска като изъ решетка и др. т. Освѣнь това, хоботъ тѣ е надарень съ голѣма сила: слонъ тѣ единъ пѣтъ да удари човѣкъ тѣ съ него може да го убие; съ него той вдига отъ земя та до 50—60 оки; а на грѣбъ тѣ си може да носи до 1000 оки. Слонъ тѣ да върви полека, а ковь тѣ да припка не може да го стигне; нѣ слоновете могатъ да тичатъ и да плуватъ. Слоновете ходетъ на голѣми стада, до 400 на купъ, по сѣнчастити гори на внѣтрѣшна Африка, въ южна Азия и на островити Цейлонъ и Суматра; живѣятъ до 200 години. Слоновете се хранетъ съ растителна храна; обичатъ житни ти растения и затова често опустошаватъ полета, посѣяни съ оризъ. Да храни човѣкъ питомень слонъ излиза доста скѣпъ; единъ слонъ яде на день до 20 оки варень оризъ и оште толкова трѣва и листа.

Питомни ти слонове вършатъ на човѣкъ тѣ всеакаква работа: той съ тѣхъ прѣкарова всеакаква стока, ходи на ловъ и пр. Слонове не вирѣгатъ въ кола; людети праветъ одрѣ на грѣбъ тѣ на слонъ тѣ и на него сѣдетъ, кога пѣтоватъ. Карачъ тѣ сѣди отпрѣдъ, при глава та на слонъ тѣ, та го кара и го оправя. Слонъ тѣ покорно върши всичко, што иска отъ него господаръ тѣ му, безъ да се сърди, тѣрпи наказание когато сбѣрка, нѣ кога го биатъ на права-бога, страшно си отвършта.